

1353 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 1354

indvindes, der har Betydning, men ogsaa den Gavn, det i Reglen udøver paa de omliggende Bønder, som derved blive fri for det overflødige Vand og blive faa meget mere frugtbringende end tidligere. Det er jo ogsaa indlysende, at Staten har Fordel af den Slags gode Inddæmningsforetagender, idet der jo efter et vist Aaremaal paalægges det indvundne Areal Skatter og Afgifter. Hvad nu det her omhandlede Foretagende angaar, tror jeg at kunne sige, at det inddæmmede Areal vistnok er et af dem, som, naar det tilstrækkeligt sikkes mod Havets Indtrængning, vil vise sig at være af de mest frugtbringende inddæmmede Arealer i Danmark. Foretagendet er imidlertid ved Naturbegivenheder i 1872 og 1874 blevet sat meget tilbage. Medens det saaledes i 1872 ved en Lagationsforretning blev anset til en Værdi af 80,000 Rb., kunde det i 1873 paa Grund af den Støde, det havde lidt ved Stormfloden i November 1872, ikke tageres højere end til 40,000 Rb., saa at Interessentflabet altsaa ved de første Stormflod havde lidt et Tab af 40,000 Rb. Af de store Midler, der indsamledes i Anledning af Stormfloden, fik Interessentflabet ogsaa en Del, nemlig 10,000 Rb.; men i Betragtning af den Støde, der var overgaaet Foretagendet gennem de fleste Brud paa Dæmningerne, var Bidraget; saa lille, at Staden ikke tilnærmelsesvis kunde tænkes oprettet for den Sum, og dette havde til Følge, at Sikringsarbejderne saa tilbøielig hen. Stormfloden den 10de Febr. 1874 medførte et nyt Tab af næsten samme Størrelse som i 1872, idet en paa Foranledning af Amtet og Risse Sogneraad foretagen Lagation anslog Staden til ca. 38,000 Rb., saa at altsaa næsten hele Areallets oprindelige Værdi var gaaet tabt ved de to Naturbegivenheder. Nu ligger det meget nær, at et saadant privat Foretagende burde efter den sidste Stormflod have faaet en særlig Understøttelse af de i 1872 indsamlede Midler; men Centralkomiteen synes ikke saa ganske at have set Sagen med de Øine, idet den kun fandt sig foranlediget til at yde Interessentflabet en Understøttelse af, saavidt jeg erindrer, omtrent 8,000 Rbl., medens Tabet ansloges til omtrent 38,000 Rbl. Imidlertid er det jo vist, at et saadant Foretagende har ogsaa en mere almindelig Interesse og Betydning og derfor ogsaa maa være berettiget til at søge Hjælp hos Staten i Form af et Laan, og det er denne Tanke, der har bevæget os til at stille vort Endringsforslag. Vel er det fra alle Sider erkendt, ikke blot af Autoriteterne, men ogsaa af

Centralkomiteen, at Interessentflabet burde hjælpes gennem de indsamlede Midler; men Centralkomiteen har besvaret en sidste Henvendelse til den med, at der var disponeret over Resten af Midlerne til Lolland og Falster. Desuagtet have Midlerne ikke fundet fuld Anvendelse paa Lolland og Falster; men Komiteen har dog ikke fundet Anledning til at gaa ind paa et nyt Forlangende om Laan. Jeg skal nu ikke bedømme Komiteens Standpunkt, men henfille til det erede Thing, om man ikke, da Foretagendet, som sagt, har en mere almindelig Betydning, burde komme Interessentflabet til Hjælp med det Laan, vi have tilladt os at foreslaa. Da Areallet, ca. 200 Tønder Land, er meget frugtbart, og der gives Sikkerhed for Laanet efter de allerede til Stede værende Prioriteter, samt tilbydes Forrentning og Afdrag, synes det mig, at Staten, som ellers kommer til Hjælp paa saa mange andre lignende Omraader, ogsaa burde hjælpe her. Jeg tillader mig saaledes at anbefale Sagen til det høie Things og den høitærede Indenrigsministers Bevillie.

J. Masmussen: Det er kun et Par Punkter, jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om ved dette Afslut af Finantsloven. — Med Hensyn til det første af disse Punkter tror jeg at kunne fatte mig meget kort, da hele Udvalget er enigt om dette Spørgsmaal og har tilliet Endringsforslag herom. Det er Endringsforslaget under Nr. 187 om et Laan af 2,000 Kr. til en større Fiskerbaad til 4 Fiskere fra Ellinge-Lyng og Hønsinge-Lyng i Odsherred. Den høitærede Ordfører har allerede udtalt sig om dette Forslag, men jeg skal tillade mig at sige nogle supplerende Bemærkninger dertil. Sagens historiske Gang er den, at de Mænd, her er Tale om, ifjor indbragte et Andragende til den høitærede Indenrigsminister om et Laan eller en Gave af Statskassen til Hjælp til at kunne drive Fiskeriet noget bedre. Disse Mænd ere hæderlige og stræbsomme Mænd, men de ere fattige — dog ikke i den Forstand, at de slet Intet eie, de besidde kun ikke Midler til at kunne bestøtte bedre Fiskerestaber, hvortil nemlig udfordres en større Fiskerbaad, hvormed de kunne komme længere ud paa Dybet, ligesom de ogsaa skulle have nogle bedre Garn. Disse Mænd have sagt til mig, at de tro, der er en Rigdom paa Fisk netop paa det Sted, hvor de bo, navnlig i Sejrbugten; men det kan jo ikke nytte, naar hverken de eller Andre kunne faae